

تمسخر دموکراسی توسط ترامپ

چالش دموکراسی در انتخابات ریاست جمهوری آمریکا

نقش ترامپ و طرفدارانش در نقض فاحش دموکراسی

ما در فیلم‌ها و کتاب‌هایمان، دموکراسی را ترویج می‌دهیم. همچنین، در صحبت‌ها و سخنرانی‌هایمان از دموکراسی حرف می‌زنیم. ما درباره دموکراسی، از دریا تا دریای درخشان، ترانه‌سرایی می‌کنیم؛ درباره آنکه چگونه می‌توانیم به دیگر کشورها کمک کنیم تا دموکراتیک شوند و دموکراتیک نیز باقی بمانند. ما برای مؤسساتی سرمایه‌گذاری کرده‌ایم که این کار را انجام می‌دهند. البته مهم‌ترین سلاحی که ایالات متحده آمریکا تاکنون به کار برده است (در دفاع از دموکراسی، آزادی‌های سیاسی، حقوق جهانی و در دفاع از حاکمیت قانون، سرمشق بودن آن بود. این سخنان ما، ترانه‌هایمان، دیپلماسی‌مان یا حتی پول و قدرت ارتش ما نیست که اهمیت دارد، بلکه چیزهایی است که بدان دست یافته‌ایم؛ دو و نیم قرن انتقال قدرت صلح‌آمیز، افزایش آرام اما عظیم آزادی‌ها و رسوم طولانی و ظاهراً محکم مذاکره مدنی.

رسمیت شناختن روند دموکراتیک سرباز زد و حتی برخی از اعضای حزب دونالد ترامپ، با او تباری نموده و کمکش کردند تا قوانین و حقوقی را زیر پا بگذارد که برای مهار کردنش طراحی شده بود. در نهایت، اقدامات ضد دموکراسی ترامپ، منجر به تهاجم ناشیانه و زشت به کنگره (توسط طرفداران رئیس‌جمهور بالباس‌های بعضاً عجیب و غریب و برخی حامل نمادهای نازی یا میهن‌پرستی افراطی) شد. این مسئله باعث شده است تا قدرت آمریکا به عنوان الگو، کمتر از آن بشود که زمانی بود، دلایل آمریکاییان سخت‌تر شنیده شود و آمریکای خواهان دموکراسی، با تمسخر روبرو شود.

ترامپ و طرفدارانش درباره دنیای پیرامون آمریکا چه فکری می‌کنند؟

طمع دموکراسی، بهترین دارایی این کشور در خارج بود اما این رئیس‌جمهور با تحریک خشونت سیاسی، آن را بر باد داد.

آن اپلبوم^۱، نویسنده مؤسسه آگورا در دانشگاه جان هاپکینز و نویسنده کتاب «گرگ و میش دموکراسی: طعمه اغواکننده اقتدارگرایی»، در این مطلب با عنوان «ترامپ و طرفدارانش درباره دنیای پیرامون آمریکا چه فکری می‌کنند»^۲ - که در نهم ژانویه ۲۰۲۱ در نشریه آتلانتیک^۳ منتشر شده است - بیان می‌کند، مهم‌ترین سلاحی که ایالات متحده آمریکا تاکنون در دفاع از دموکراسی و الزامات آن، به کار برده، الگوی عملی آن است. اپلبوم معتقد است که اهمیت دو و نیم قرن انتقال قدرت صلح‌آمیز، افزایش آرام اما عظیم آزادی‌ها و رسوم طولانی و ظاهراً محکم مذاکره مدنی، بسیار بیشتر از سخنان، موسیقی، دیپلماسی یا حتی پول و قدرت ارتش آمریکا است؛ ولی طی چهار سال ریاست جمهوری ترامپ، آسیب بدی به این الگو وارد شده است. ترامپ از به

1. Anne Applebaum
2. What Trump and His Mob Taught the World About America
3. The Atlantic

طی چهار سال گذشته، آسیب بدی به این الگو وارد آمد. ما رئیس جمهوری را برگزیدیم که از به رسمیت شناختن روند دموکراتیک، سرباز زد. ما مسئول آن بودیم که برخی از اعضای حزب دونالد ترامپ، با او تباری نموده و کمکش کردند که قوانین و حقوقی را زیر پا بگذارد که برای مهار کردنش، طراحی شده بود. ما با هوشیاران رسانه‌ای مخالفت نکردیم دروغ‌گوهای حرفه‌ای که وانمود می‌کردند، داستان‌های رئیس جمهور را باور دارند، از جمله ادعای تقلب در رأی‌گیری او را، پس نتیجه آن نیز نمایان می‌شود؛ تهاجم ناشیانه و زشت به کنگره توسط طرفداران رئیس جمهور، برخی با لباس‌های

تقلید از ما، راهی برای حل صلح‌آمیز منازعات یافته‌اند، همچنین، راهی برای حل اختلافات خود مشاهده کرده‌اند، درست مانند آنچه ما انجام می‌دهیم؛ یعنی استفاده از انتخابات و گفتگو، به جای اعمال خشونت. در این دوره، بسیاری از دیپلمات‌ها و سیاستمداران آمریکا، به اشتباه تصور می‌کردند که اعمال و کارهای هوشمندانه آن‌ها بود که دیگران را ترغیب نمود تا به آنچه ملحق شوند که سرانجام، به اتحاد دموکراتیک بین‌المللی بسیار وسیعی بدل گردید. ولی آن‌ها اشتباه می‌کردند زیرا آن‌ها نبودند، بلکه ما بودیم. ما سرمشق بودیم.

دیوید فروم: امشب ترامپ را بردار

در سال ۱۹۴۵، ملت‌های اروپای غربی تحت اشغال نازی‌ها، به دموکراسی روی آوردند زیرا تا حدی آرزو داشتند که مانند آزادبخواهان زندگی کنند. در سال ۱۹۸۹، کشورهای اروپای شرقی که تحت اشغال کمونیست‌ها بودند نیز خواهان دموکراسی شدند زیرا آن‌ها نیز می‌خواستند، به اتحاد دموکراتیک بزرگ، شکوفا و عاشق آزادی به رهبری آمریکا پیوندند. در چند دهه گذشته، بسیاری از کشورها در سراسر آسیا، آفریقا و آمریکای جنوبی نیز دموکراسی می‌خواهند زیرا تا حدی مایل‌اند مانند ما باشند، به خاطر آنکه به

عجیب و غریب و برخی حامل نمادهای نازی یا میهن پرستی افراطی. آن‌ها رئیس جمهور را به هدفش رساندند زیرا تأیید رسمی آرای کالج الکترال را متوقف کردند. اعضای کاخ سفید و سنا و معاون رئیس جمهور، مایک پنس را اسکورت کرده و بیرون بردند. به کارمندانشان گفته شد که در جایی پناه بگیرند. در این میان، یک زن نیز در تیراندازی کشته شد.

دیوید ای گرابام: این، یک کودتا است

راهی ندارد که براهمیت این لحظه غلو کنیم؛ راهی ندارد که قدرت این مورد را نادیده بگیریم که این رویدادها، هم به دوستان و هم به دشمنان، در همه جا دموکراسی فرستاد. تصاویر برآمده از واشنگتن که به تمام دنیا مخابره می‌شود به مراتب، آسیب‌زاتر به حیثیت آمریکا به عنوان دموکراسی پایدار است تا تصاویر افراد جوانی که چند دهه پیش به جنگ ویتنام اعتراض می‌کردند و این تصاویر، برای مشاهده‌کنندگان، مشوش‌کننده‌تر از شورش‌ها و اعتراضات تابستان گذشته است. برخلاف بسیاری از آشوب‌های دیگر در طول سال‌ها، رویداد دیروز کنگره، نشان دهنده یک دعوای سیاسی، عدم توافق درباره یک جنگ خارجی یا رفتار پلیس نبود. بخشی از یک بحث، بر سراعبار خود دموکراسی بود؛ گروهی خشن اعلام کردند که باید تصمیم بگیرند تا چه کسی رئیس جمهور بعدی باشد و ترامپ، آن‌ها را تشویق

نمود. هم‌پیمانان او در کنگره و تبلیغاتچی‌های حامی‌اش نیز چنین کردند. آن‌ها برای چند ساعت، دوستان آمریکا را به وحشت انداختند. در اثر عواقب بعدی توفان کنگره، دبیر کل ناتو و نخست‌وزیر بریتانیا، هر دو آنچه را که از تلویزیون تماشا می‌کردند، محکوم نمودند. نخست‌وزیر دانمارک، وزیر امور خارجه سوئد، وزیر دفاع اسرائیل، رئیس جمهور شیلی و جمعی از رهبران دیگر نیز چنین کردند. این کشورها چنان با دموکراسی آمریکا همدردی می‌کردند که به نظر می‌رسید، شخصاً به تماشای صحنه نشست‌ها بودند. گویی نظام سیاسی خود آن‌ها را به چالش کشیده بودند؛ یک سیاستمدار آلمانی نوشت: «حمله طرفداران متعصب ترامپ به کنگره، همه دوستان آمریکا را زنجاند». دشمنان آمریکا کمتر حرف زدند اما مطمئناً بیشتر از این تصاویر لذت بردند. صبح دیروز، دولت چین، رهبران جنبش دموکراسی در هنگ‌کنگ را بازداشت کرد. در سال ۲۰۲۰، رئیس‌جمهور روسیه، ولادیمیر پوتین که قطعاً برای رساندن دونالد ترامپ به کاخ سفید بسیار کوشید متهم به زندانی کردن مهم‌ترین رقیب سیاسی خود، الکسی ناوالنی شد. در همین اواخر، ولیعهد سعودی دستور قتل مخوف روزنامه‌نگاری را داد که یکی از مهم‌ترین منتقدانش بود. پس از شورش در کنگره، همه این‌ها دلگرمی بیشتری نسبت به

کارهایشان خواهند داشت و در مواضع خود مطمئن‌تر می‌شوند. آن‌ها از خشونت برای جلوگیری از مذاکره و انتقال قدرت صلح‌آمیز استفاده می‌کنند. اکنون، آن‌ها مشاهده می‌کنند که رئیس‌جمهور آمریکا نیز چنین است. ترامپ، دستور قتل دشمنانش را ندارد؛ اما اکنون هیچ‌کس نمی‌تواند مطمئن باشد، از آنچه او ممکن است برای حفظ قدرتش انجام دهد. شادی رذیلانه‌ای در مسکو، پکن، تهران، کاراکاس و مینسک، به وجود خواهد آمد. رهبران این شهرها از صحنه‌های بروز کرده در واشنگتن، لذت خواهند برد، درحالی‌که از چشم‌انداز آینده آمریکا سرخوش هستند.

آن ایلوم: بقیه جهان به ترامپ می‌خندد

آمریکایی‌ها تنها کسانی نیستند که بیشترین آسیب وحشتناک را از اینک ترامپ و رهبرانش به قدرت آمریکا، به عنوان سرمشق، به آبروی آمریکا و مهم‌تراز آن، به آبروی خود دموکراسی وارد کرده‌اند، خواهند دید. شورشیان خامی که فکر می‌کردند شکستن حرمت پارلمانی شوخی و سرگرمی بوده، ممکن است به زندان بروند، اما به هیچ‌وجه بهای آن‌ها نخواهند پرداخت. هیچ‌یک از آن‌ها تروریست دسیسه‌چینی نیستند که دروغ‌های رئیس‌جمهور را باور کرده و به منظور اعتراض، در واشنگتن جمع شدند. آن‌ها دمکرات‌های جاه‌طلبی نیستند

واقعی دموکراسی را درک نمی‌کنند و هرگز هم درک نخواهند کرد.

منبع:

این مقاله ترجمه‌ای است از مقاله‌ای که در آدرس ذیل قابل دسترسی است:
<https://www.theatlantic.com/ideas/what-trump-and-/01/2021/archive-his-mob-taught-world-about-america>

از آن می‌شود که زمانی بود. دلایل آمریکاییان نیز سخت‌تر شنیده خواهد شد. آمریکای خواهان دموکراسی، با تمسخر روبرو می‌شود؛ هرگز باور نمی‌کنید که چرا ما باید به چنین روزی مبتلا شویم؟ بی‌مبالاتی بسیار زیادی از این رئیس‌جمهور سرزده است. بی‌فکری‌های بسیار زیادی صورت گرفته است. دوستی‌ها و اتحادهای بسیار زیادی توسط ترامپ و به کمک حامیانش در سنا، کنگره و نشریات راست افراطی، به فراموشی سپرده شده‌اند. آن‌ها ارزش

که برنامه‌ریزی کرده، سازمان‌دهی شدند، اعتراض نموده و زیان دیدند و وقت در برخی موارد و زندگی خود را قربانی کردند، درست به دلیل آنکه حق رأی می‌خواهند تا در کشوری تحت حاکمیت قانون، زندگی کنند و از چیزهایی لذت ببرند که آمریکایی‌ها اهدا می‌کنند و ترامپ، ابدأ ارزشی برایشان قائل نیست؛ این‌ها نیز صدمه خواهند دید. پس از وقایع دیروز، آن‌ها امید کمتری به هم‌بیمانی که بتوان به او تکیه کرد، خواهند داشت. قدرت آمریکا به‌عنوان الگو، کمتر